

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Jonstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm|| Insectorvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCCLXVIII.

VD18 90529197

Capvt I. De Vermibus in genere.

urn:nbn:de:gbv:45:1-11095

HISTORIÆ NATVRALIS
DE
INSECTIS
LIBER III.

DE INSECTIS TERRESTRIBVS
A PODIBVS.

CAPVT I.

De Vermibus in genere.

 ET HAEC DE INSECTIS ter-
restribus pedatis volui-
mus. Apoda sunt Ver-
mes, Teredo, Lumbricus
terrefris, Tinea, Limax.

Nomen. Vermi nomen inditum, quod se
in multas partes verrat ac torqueat:
vel quod verrat, seu ad partes op-
positas se trahat, ut Isidoro placet:
nisi forte ab ἔρπω deducere malis,
quod repere significat. Graecis est
σκάληξ, aliquando *δερμίδη*.

Generatio. Mater omnium non tam putredo
est, ex humidi nimia abundantia,
cum calido juncta exorta: quam se-
men vel seminale principium, quod
idoneam materiam natum, et a ca-
lore ambientis excitatum, sese exerit,
et vitales operationes exercere inci-
pit. Vnde accedit, ut et in illis quae
putrescere nequeunt reperiantur:
molitoresque dum suorum lapidum
laeviorem stylo castigant, vermes
ibi natos reperiant.

Natura. Nulli generi oculos esse Plinius
affirmit: levissimum quibusdam
vestigium Galenus. Sentire, gu-
stare datum. Percepto sonitu late-
scuit. Amara refugiunt, dulcia re-
quirunt et fugunt. Repunt, in ar-
etum corpusculi sui partes colligen-
tes, et posteriora attrahentes, quod

εἰλυστὰς proprie Graecis. Mo-
tu undarum moveri Galenus dixit. Galen. de
Nullum iisdem ingenium vel me-
moria. Vnde quidam *obliviosos* di-
xere. Medio corpore dissecti, utra-
que parte vivere videntur; iisdem
que aluntur, ex quibus constant.

Cedunt aviculis et aliis animalcu-
lis in cibum, sed et ab Indis omnige-
ni comedi dicuntur. Crudos vorare,
Lopezius testis est. Quae de
Schamir verme; cuius in findendis
lapidibus ad templi Salomonici stru-
eturam usus, Judaei scribunt; nugae
sunt.

Multae eorum *Differentiae*, sive *Differentiae*
magnitudinem, locum, colorem,
sive alia attendimus. Sunt *parvi*,
mediocres, *longi*, et quidem ita ut
ad cubitos se extendant. Sunt *ni-
gri*, *rubri*, *igneo colore* micantes.
Quidam rubicundo circulo prope
caput insigniuntur. Habent alii
caudam, carent eadem alii. Anno
M.CC.LXXXV. Scorpionum in-
star caudati in Prussia vagabantur.
Intra diem tertium puncti extingue-
bantur. Author libri de Natura,
aurei coloris quosdam esse ait, qui
statim ac nati sunt a parentibus ala-
nunt, deinde absque cibo vitam tran-
sigunt, ut quasi immobiles jaceant.

Zz 2

Con-

Constituto tempore reviviscere adit. Vestiuntur nonnulli pilis, quidam non item.

Nieremb.
H. Exot. 13.
c. 16, 21, et
22.

Apud Mechoacanenses, *Itzaqua* vermis, qui et *Sipantipe* dicitur, duobus corniculis rubris iter praetentat, nigro fuscoque variegatus. *Tlaxquipillin* Mexicanis seu marsupium terrae vermis quidam niger dicitur, cuius pulvis inspersus medetur leprae. *Coyayahoa*, aliis *Tzinchoillin*, et *Ichaton*, praedurus

vermis est, superne fulvus, pede numeroso purpurascens. Arefatus, tusus, et aqua dilutus, maxillisque quotidie bis illitus, dolores dentium placat. Anno M. C. IV. ignei vermiculi, incerta specie, in Italia per aërem vexti, ceu densae nubis objectu, solis etiam lumen humanis oculis auferebant, etc.

Nos secundum subiecta, in quibus nascuntur, dispesce-

mus.

CAPUT II.

De Vermibus in specie.

ARTICVLVS I.

De Vermibus qui in plantis nascuntur.

PVNCTVM I.

De Vermibus arborariis.

Vermes alii plantis, alii animalibus, alii homini innascuntur. Nihil de lapidibus dicam. Plantariori vel sunt *Arborarii* vel *Fruticarii*, vel *Leguminarii*, vel *Frumentarii* vel *herbarii*.

ARBORARII, quidam lignum, quidam corticem, nonnulli folia, flores, et fructus exedunt. *Ligni-perdes* dupliciter distinguuntur, vel ab ipsis arboribus, vel lignis: infestant nonnulli ficum, alii sorbium, alburnum, esculum, *Cinnamomum*, *Platanum*, *Quercum*, etc. Eorum qui in *ficus* existunt, alii ex ipsis nascuntur arboribus: alius item paritur, qui vocantur *Cerafes*. Quum enim vermium magna pars specie formave inter se differunt, discrimen tamen praecipuum in his est, quod in alia arbore fructuue nati, translati in aliud genus servari nequeunt. *Cerafes* autem et in *olea* nasci, et in *fico* parere asseverant. Habet itaque et *ficus* suos vermes, et illos quoque emitit, quos alienos receperit. Omnes tamen in *Cerafes* figurantur, solumque edunt parvuli stridoris.

Monfetus
Theatri In-
sect. 2. c. 19.

Sypontinus duo illi cornua in capite affixnat. Cum erodendo tantum loci excavaverit, ut semetipsum circumagere possit ὥσπερ οἱ μύσλοδοι, aliud animalculum progignit, et unam speciem in aliam (erucarum more) transmutat.

Et *Sorbus* arbor infestatur vermiculis rufis, pilosis atque ita emortatur. *Mespilus* item in senecta vermes tales procreat, sed grandiores quam in aliis arboribus, ut Theophrastus refert. *Alburnus* vermem profert Thripiformem, ex quo Culices deinceps vel Phalaenarum species nascuntur, αχραδηναὶ ζῶα των ξυλοφάγα Hesychio, quia Pyros sylvestres acriter infestant.

Vermiculus in *Eculo* arbore (*Galbus* a Suetonio dictus) mirae est exilitatis, unde qui primus Sulpitiorum Galbae cognomen tulit, a summa gratilitate ita vocatus est. *Carabum* *Platanus* producit, (testibus Hesychio et Aristotele) vermem cancris marinis similem, sed sex tantum pedibus donatum. Κατιοθόρος οὐκώληξ Hesychii modo nascitur: (Theophrasto autore;) ligni *Cinnamomi*